

எதிரில் சென்று 'ஏமாற்றும் குணம் கொண்ட குயிலே! உன்னைப் பற்றி புரிந்து கொள்ள முடியாதத் தன்மையான பொய்யின் வடிவமே' ஆசை கொண்ட குரங்கினையும் அன்பு நிறைந்த எருதினையும் எண்ணி நீ பாடும் இந்த இழிவான உன் காதல் பாடலைக் கேட்பதற்காகவே என்னை அங்கிருந்து இங்கு நடத்தி அழைத்து வந்தாய் போலும்' என்று மிகுந்த கோபத்துடன் ஏதேதோ பேசுகின்றார். தனக்குத் துரோகம் செய்த குயிலைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்றும் மனதில் முடிவு செய்து விட்டார். ஆனால் உடனடியாக அவர் மனதில் இரக்கம் ஏற்பட அக்குயிலை கொல்லும் செயலைச் செய்யாமல் கைவிடுகின்றார்.

குயிலின் துயரமான மறுமொழிகள்

ஈங்கீதற்குள்,

வஞ்சக் குயிலி மனத்தை இரும்பாக்கி
கண்ணிலே பொய்நீர் கடகிடனத் தானூற்றப்
பண்ணிசைபோல் இன்குரலால் பரவியது கூரிடுமால்
"ஐயனே, என்னுயிரின் ஆசையே, ஏழையனை
வையயிசை வைக்கத் திருவுளமோ? மற்(று)எனையே
கொன்றுவிடச் சித்தமோ? கூர் ஒரு மொழியில்!

(39 - 45)

கருத்து : ஆனால் அதற்குள் அந்த ஏமாற்றும் குணம் கொண்ட குயிலி தன் மனத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்டது போன்று மீண்டும் கண்ணிலே பொய்யாக நீரை வடித்தபடித் தன்னுடைய இனிய மென்மையான பாடுவதற்கென்றே அமைந்த குரலில் கவிஞரைப் பார்த்துப் பேசலாயிற்று.

'தலைவனே, என் உயிரின் ஆசைக்குரியவனே, ஏழையாகிய என்னை இந்த உலகில் வாழ-வைக்க உங்கள்

உள்ளவம் விரும்புகின்றதா? அல்லது மலர்களாகக் கொண்டு
விட வேண்டாம் என்று எண்ணுந் திற்புகாரா? எதாவது ஒரு
சொல்லைக் கூறுங்கள்.

அன்றில் சிறுபறவை ஆண்பிரிய வரழாது:

சூரியிறுதான் வெம்மைசெயில் நாண் மலர்க்கு

வாழ்வுளதோ

தூயிருந்து கொன்றால் சரண் மதலைக்(கு) ஒன்றுளதோ
தேவர்சினந்து விட்டால் சிற்றுயிர்கள் என்னாகும்? —

ஆவற் பெருளே! அரசே என் ஆரியரே!

சிந்தையில் நீர் என்மேற் சினங் கொண்டால்

மாய்ந்தீடுவேன்

வெந்தழலில் வீழ்வேன், விலங்குகளின் வாய்ப்படுவேன்,

குற்றம்நீர் என்மேற் கொண்டந்தனை யானறிவேன்.

குற்றம் நுமைக் கூறுகிலேன் குற்றமீலேன் யானம்ம!

(46 - 54)

கருத்து : அன்றில் பறவையானது தன் ஆண்
துணையைப் பிரிந்தால் வாழாது. சூரியன் தன் வெப்பத்தை
அதிகமாகக் காட்டினால் புதிய வாசமலர்கள் வாழ
முடியாது. ஒரு குழந்தையை அதன் பெற்ற தாயேக்
கொல்ல நினைத்தால் அதற்கு ஆதரவு தருபவர் வேறு
ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். உயர் குணங்களைக்
கொண்ட தேவர்களேக் கோபம் கொண்டால் சிற்றுயிர்
களால் உயிர் வாழ முடியாது. என் மனம் விரும்பும்
பொருளானவரே, என் தலைவனான உயர்ந்தவரே
நீங்கள் என்மீது கோபம் கொண்டு வெறுத்து
ஒதுக்கினால் எனக்கு இறந்து போவதைத் தவிர
வேறுவழியில்லை எனவே நெருப்பினில் வீழ்ந்தோ
அல்லது விலங்குகளின் வயிற்றிற்கு உணவாகவோ
சென்று அழிந்து போவேன் என் மீது நீங்கள் குற்றம்
கூறாதுகின்றீர்கள் என்பதனை நான் அறிவேன் ஆனால்

என்மீதும் குற்றங்களை என்பதனை உணர்வுகள்
புன்மைக் குரங்கைப் பொதிமாட்டை நான்கண்டு
மென்மையறக் காதல் வினையாடினேன் என்றீர்;
என்சொல்கேன்! எங்கனும்வேன்! ஏதுசெய்கேன்,

ஐயனே

நீன்சொல் மறுக்க நெறியில்லை ஆயிடினும்
என்மேல் பிழையில்லை, யாரிதனை நம்பிடுவார்?
நீன்மேல் கமைமுழுதும் நேராகப் போட்டு விட்டேன்
வெவ்விதியே! நீ என்னை மேம்பா(டு) உறச்செய்து
செவ்விதின் ஈங்கு(கு) என்னை என்றன் வேந்தனோடு
சேர்த்திடினும்,

அல்லாது என்வார்த்தை அவர் சிறிதும் நம்பாமே
புல்லாக எண்ணிப் புறக்கணித்துப் போய்விட, நான்
அக்கணத்தே தீயில் அழிந்துவிழ நேர்ந்திடினும்?
எக்கதிக்கும் ஆளாவேன். என்செய்கேன்?

வெவ்விதியே!" (55 - 66)

கருத்து : இழிந்த தன்மையுடைய குரங்கினையும்
பொது கமகக்கப் பிறந்த எருதினையும் கண்டு மிக
மென்மைத்தன்மையான காதல் மொழிபேசி வினை
யாடினேன் என்று கூறுகின்றீர்கள். என்ன சொல்வது?
இனிநான் எப்படி வாழ்வது? என்ன செய்வது? தலைவனே
உன் குற்றங்களை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை
ஆனாலும் என்மீதும் தவறில்லை என்பதனை யார்
உணருவார்கள்? எப்போதும் வெல்லும் தன்மையுடைய
விதியே என் மனச் சுமைகளை நான் உன் மீது போட்டு
விட்டேன். கொடிய என் வினைப்பயனே, இனி என்னை
நீ என் குற்றங்களினின்றும் நீக்கி மேன்மை பெறச் செய்து
நல்ல முறையில் என் தலைவனோடு சேர்த்தாலும் சரி!
அல்லது என் வார்த்தைகளில் எதனையும் நம்பாமல்

என்னைப் புல்லாக மதித்து கைவிட்டுப் போவதானாலும் சரி.

ஆனால் அவரைப் பிரிந்தால் அக்கணமே தீயில் விழுந்து நான் அழிந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டாலும் சரி. எக்கதி ஏற்பட்டாலும் நான் அதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன். கொடிய தன்மை கொண்டு வெல்லும் விதியே நான் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

(விதியை நாம் வெல்ல முடியாது என்று விளக்குவது போன்றது ஆகும்.)

9. குயில் தனது முற்பிறப்பின் கதையை மொழிதல்

“தேவனே! என்னருமைச் செல்வமே! என்னுயிரே!
போவதன் முன்னொன்று புகல்வதைக் கேட்டருள்வீர்!
முன்னம் ஒருநாள் முடிநீள் பொதியமலை
தன்னருகே நானும் தனியே ஓர் சோலைதனில்
மரங்கினையில் ஏதோ மனத்திலண்ணி வீற்றிருந்தேன்.

(1 - 5)

குயிலின் முற்பிறப்பு

கருத்து : என் தலைவனான! இறைவனே என் தனக்குக் கிடைத்த அரிய செல்வமே! என்னுயிரே! போவதற்கு முன் நான் சொல்கின்ற இன்னொரு செய்தியினையும் தயவு செய்து கேட்க வேண்டும். முன்பு ஒருநாள் சிகரங்கள் உயர்ந்து நிற்கும் பொதியமலையின் அருகில் உள்ள ஒரு சோலையில் உள்ள மரக்கினையில் மனதில் ஏதேதோ எண்ணங்களுடன் அமர்ந்திருந்தேன்.

குயில் முனிவரைச் சந்தித்துத் தன் பிறப்பின்

காரணம் வினவுதலும் முனிவரின் உரையும்

ஆங்கு வந்தார் ஓர் முனிவர் ஆரேர பெரியரென்று
பாதத்தில் வீழ்ந்து பரவினேன்; ஐயர் எனை

ஆதரித்து வரத்தீயருளினார்; மறந்தவரின்
 வேத முனிவரே! தேதீனியில் கீழ்ப்பறவைச்
 சாதியிலே நான் பிறந்தேன்; சாதிக்ருயில்களைப் போல்
 இவ்வாமல் என்றன் இயற்கை சிறிதாதி,
 எவ்வாற்றொழியும் எனக்கு வினங்குவதேன்?
 மானிடன் போல் சித்தநிலை வாய்த்திருக்கும்)சய்தியேன்;
 யானுணர்ச்)சொல்லீர்' என வணங்கிக் கேட்டையிலே
 கூறுகின்றார் ஐயர். (6 - 15)

கருத்து : முன்பு ஒரு நாள் அந்த மலையில் ஒரு
 முனிவர் வந்தார். யாரோ ஒரு பெரியவர் என்பதனை
 உணர்ந்து அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து பணிந்தேன்.
 உயர்ந்த பண்பாளரான அவர் என்னை வாழ்த்தி அருள்
 செய்தார். அவ்வேளையில் அவரிடம் 'வேதங்களை
 உணர்ந்த முனிவர் பெருமானே, இந்த உலகத்தில் நான்
 கீழான பறவை இனத்தில் பிறந்தேன். அங்கும் ஒரு துன்பம்
 நேர்ந்தது. இந்தக் குயிலினத்திலும் என் இயல்பு
 மாறுபட்டு நின்றது. எனக்கு இவ்விலக உயிர்கள் பேசும்
 எல்லா மொழிகளும் புரிகின்றது. மனிதர்களைப்
 போன்றதான மனநிலைகளும் எனக்குள்ளது. இவை ஏன்
 இப்படி நிகழ்ந்தது எனக்கு மட்டும் என்பதனை நான்
 அறிய முடியவில்லை. தயவு செய்து இதன் காரணத்தை
 நான் அறியும்படி எனக்கு எடுத்துக்கூறுங்கள் என்று
 வணங்கிப் பணிவுடன் கேட்டது. முனிவரும் பதில் கூற
 ஆரம்பித்தார்.

வேடர் குலத்தில் பிறந்த அழகி

'குயிலே! கேள்' முற்பிறப்பில்
 வீறுடை)வந்தோழிலார் வேடர் குலத்தவைவன்
 வீரமுருகன் எனும் வேடன் மகளாகச்
 சேரவள நாட்டில் வளர்ந்தாய் நீ; நல்லிளமை

முந்தும் அழகினிலே மூன்று தழீழ் நாட்டில்
யாரும் திணக்கோர் இணையிலலை என்றிடவே
சீருயர் தீவ்றாய்;

(15 - 22)

கருத்து : மூன் பிறவியில் நீ மிகுந்த வீரமுடன் கொடு
மையான வேடுவர் தொழிலினையும் உடையவர்களான
வேடவர் குலத்தின் தலைவனாக இருந்த வீரமுருகன்
என்ற வேடவனின் மகளாக அழகிய சேரநாட்டில்
தென்பகுதியில் உள்ள ஒரு மலைப் பகுதியில் பிறந்து
வளர்ந்தாய். இளமை அழகு பொங்கி நின்ற உன் அழகிற்கு
இந்தச் சேர சோழ பாண்டிய நாடுகளான மூன்று
தமிழ்நாட்டிலும் எவரும் இணையாக மாட்டார்கள்
என்று பெருமை கொண்டு நிற்கும் அளவிற்கு உன்னுடைய
அழகு அனைவரையும் வியக்கும் தன்மையனதாகவே
அமைந்து இருந்தது.

மாமன் மாடனின் காதல்

செழுங்கான வேடில் உன்

மாமன் மகனொருவன் மாடன் எனும் பெயர்

கொண்டான்;

காமன் கணைக்கு இரையாய் தின்னழகைக் கண்டுநுகி

நின்னை மணக்க நெடுநாள் விரும்பி, அவன்

பொன்னை மலரைப் புதுத்தேனைக் கொண்டு

உனக்கு தீத்தம் கொடுத்து, தினைவல்லாம் நீயாகச்

சீத்தம் வருந்துகையில் தேமொழியே! நீயவனை

மாலையிட வாக்களித்தாய்; மையலினால் இல்லை; அவன்

சாலவருத்தம் சகிக்காமற் சொல்லிவிட்டாய். (22 - 30)

கருத்து : வளம் செழித்த அந்தக் காட்டினிலேயே
உன்மாமன் மகனான மாடன் என்ற வேடவன் காமனின்
ஆசை அம்புகள் பாய்ந்ததனால் உன் இளமை அழகைக்
கண்டுக் காதல் கொண்டு உன்னை அடைய விரும்பினான்.

நீண்ட நாய்களாக அவையும் உன் அருகில் வந்து அவை
 உருமணம் முடித்துப் பண்ணிச் செய்து கொடுத்த
 அழகிய மலர்களையும் தினந்தினம் கொடுத்தன
 களாகக் கொடுத்தபடி உன் நினைவிலினை கொடுத்த
 மனம் வாடி நின்றான். இனிய மொழிகளை உன்
 வளான நீயும் அவனைத் திருமணம் செய்து கொள்வது
 வாக்களித்தாய். இது அவன் போன்ற தூய காதல் நீ
 கொண்டதனால் அல்ல. அவன் உன் மீது கொண்ட
 காதலால் படுகின்ற மனவருத்தம் சகிக்க முடியாமல்
 கருணையினால் அவனை ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சம்மத
 சொன்னாய்.

நெட்டைக் குரங்களின் திருமண ஆசையும் உன் தந்தையின் சம்மதமும்

ஆயிடைநின்றன் அழகின் பெருங்கீர்த்தி
 தேயமெங்கும் தான் பரவத் தேன்மலையின் சார்பினில் ஓ
 வேடர்கோன், செல்வமும் நல் வீரமுமே தானுடையான்,
 நாடனைத்தும் அஞ்சி நடுங்கும் செயலுடையான்,
 மொட்டைப் புலியனும் தன் மூத்த மகனான
 நெட்டைக் குரங்கனுக்கு நேரான பெண்வேண்டி,
 தின்னை மணம் புரிந்து நிச்சயித்து, தின்னப்பன்
 தன்னையணுகி, "நின்னோர் தையலையென் பின்னைக்கு
 கண்ணாலஞ் செய்யும் கருத்துடையேன்" என்றிடலும்,
 எண்ணாப் பெருமகிழ்ச்சி எய்தியே, தின் தந்தை
 அங்கே உடன்பட்டான்; ஆறிரண்டு நாட்களிலே
 பாங்கா மணம்புரியத் தாமுறுதி பண்ணிவிட்டார்;

(31 - 42)

கருத்து : அதே வேளையில் உன் மிகுந்த அழகின்
 பெரும்புகழ் இந்த உலகம் எங்கும் பரவத் தொடங்கியத
 உங்களின் அழகிய மலைக்குப் பக்கத்தில் மொட்டை

புலிபன் என்ற மற்றொரு வேட்டுவ அரசன் நல்ல அழகிய ஆணையையும் மிகுந்த செல்வமும் கொண்டு எல்லோரும் அஞ்சும் படியான வீரத்தினையும் கொண்டு இருந்தான் அவன் தன் தலைமகனான நெட்டைக் குரங்கன் என்பானுக்கு உன்னை மணம் முடிக்க வேண்டி நிச்சயிக்க வந்து உன் தந்தையிடம் பெண் கேட்டு நின்றான். உன் தந்தையும் உடன் மிகவும் மகிழ்ந்து உங்கள் திருமணத்திற்கு உடன்பட்டார்.

மாடனின் கோப மொழியும்

குயிலியின் பதிலுரையும்

பன்னிரண்டு நாட்களிலே பாவையுனைத் தேன்மலையில் அன்னியன் கொண்டு ஏகீடுவான் என்னும் அதுகேட்டு; மாடன் மணம் முடிக்கந்து மற்றொருள் உன்னை வந்து நாடிச் சினத்துடனே நானா மொழிகூற நீயும் அவனிடத்தே நீண்ட கருணையினால், “கூயும் சினந்தவிர்ப்பாய்! மாடா! கடுமையினால் நெட்டைக் குரங்கனுக்குப் பெண்டாக நேர்ந்தாலும், கட்டுப்படி அவர்தம் காவலிற்போய் வாழ்ந்தாலும் மாதம் ஒரு மூன்றில் மருமம் சில செய்து பேதம் விளைவித்துப் பின்னங்கே வந்தீடுவேன்; தாவிதனை மீட்டும் அவர் தங்களிடமே கொடுத்து நாரிரண்டு மாதத்தே நாயகனா நின்றானையே பெற்றீடுவேன்; நீன்னிடத்தே பேச்சுத் தவறுவனோ? மற்றீதனை நம்பிடுவாய் மாடப்பா’ என்றுரைத்தாய்; காதலினால் இல்லை, கருணையினால் இஃதுரைத்தாய்;

(43 - 57)

கருத்து : பன்னிரண்டு நாட்களில் மணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்து நிச்சயம் செய்தார். பன்னிரண்டு நாட்களில் மற்றொருவன் வந்து உன்னை மணம் புரிந்து

கொண்டு செல்லப் போகிறான் மய்யுடைய சிவன்
மாடனின் மனம் கோபத்தில் எரிந்தது.

அடுத்தநாள் அவன் தன் காதலியைச் சந்தித்துக்
கோபத்துடன் பலவற்றைப் பேசினான். அதனைக் கேட்ட
அவள் மாடனை நோக்கி, 'நீ உன் கோபத்தை விட்டு மனம்
அமைதிக்கொள். மாடனே, நான் தந்தையின் கட்டுப்பாடு
களுக்கு உட்பட்டு அந்த நெடும் குரங்களைத் திருமணம்
செய்து கொண்டு மனைவியாக வாழ நேரிட்டாலும் நான்
அவனிடத்திலிருந்து மூன்று மாதங்களில் ஏதாவது
மர்மமான செயல்கள் செய்து பிரிவினை உண்டாக்கிப்
பின் இங்கு என் தாய் வீட்டினை அடைந்திடுவேன். பின்
முறைப்படி அவனைப் பிரிந்து அவன் கட்டிய தாலியை
அவனிடமே திருப்பிக் கொடுத்து விட்டு அடுத்த எட்டு
மாதங்களில் கண்டிப்பாக உன்னையே என் மணவாள
னாக ஏற்றுக் கொள்வேன். என் வார்த்தைகளை நம்புவா
யாக மாடனே என்று கூறினாள். காதலியான குயிலி நீ
சொன்ன இத்தனை வார்த்தைகளையும் இப்போதும்
அவன் மீது கொண்ட காதலால் அல்ல. இரக்கத்தினால்
தான் சொன்னாய்.

விதிசூட்டிவித்தக் காதல்

மாதரசாய் வேடன் மகளான முற்பிறப்பில்
சின்னக் குயிலியென்று செப்பிடுவார் நீந்தாமம்
பின்னர்ச் சிலதினங்கள் சென்றதன்பின் பெண்குயிலி!
நீன்னொத்த தோழியரும் நீயும் ஒரு மாவையிலே
யின்னர் கொடிகள் விளையாடு தல்போலே
காட்டினிடையே களித்தாடி நீற்கையிலே,
வேட்டைக் கெனவந்தான் வெவ்வேந்தன் சேரமான்
தன்னருமை மைந்தன்; தனியே, துணை பிரிந்து
மன்னவன் நன்மைந்தன் ஒருமானைத் தொடர்ந்துவரத்

கொடியாய் நயம் தொகுத்து நீன்றோயாடுவானை
 மனமாவன் மண்ணிடுவானை; வறையாடுவானை
 வேண்டித் கடைக்கடை நீத்தலித்தான்! (68 - 72)

கருத்து : அவன் மண்ணைத் தன்மைபோடு மண்ணின்
 இடத்திலே வேண்டின் மகனாக நீ முன் பிறவாயின்
 இடத்தாலும் அவனையும் உன்னைச் செல்வமாக நினைக்க
 சூழினி என்றே அழைப்பார்கள் இப்படிச் சில துன்பங்கள்
 சென்ற பின்னர், நீயும் உன் தோழியரும் ஒரு மானை
 வேளையில் மின்னல் கொடி களைப் போன்று அந்தக்
 காட்டில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தீர்கள்

அப்போது வேட்டையாடக் காட்டிற்கு வந்த சேர
 மன்னனின் அருமை மகன் தன் துணையாக வந்தவர்
 களைப் பிரிந்து ஒரு மானைத் துரத்தியபடி நீங்கள்
 விளையாடிய இடம் வந்து சேர்ந்தான். அங்கு உன்னைக்
 கண்டு உன் அழகில் மயங்கி அதனால் ஏற்பட்ட
 காதலினால் உன்னைத் தனக்குரிய மனைவியாக அடைய
 வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான்.

சேர இளவலின் காதல்

மாதூர்

மன்னவனைக் கண்டவுடன் மாமோகங் கொண்டு
 லிட்டாய்;
 நீன்னையவன் நோக்கினான்; நீயவனை நோக்கி நீன்றாய்;
 அன்னதொரு நோக்கினிலே ஆலி கலந்துலிட்டாய்;
 தோழியரும் வேந்தன் கடர்க்கோலத் தான் கண்டே
 ஆழியரசன் அரும்புதல்வன் போலும் என்றே
 அஞ்சி மறைந்து லிட்டாய்; (69 - 75)

கருத்து : அவன் அழகினைக் கண்ட நீயும் அவன் மீது
 மிகுந்த காதல் கொண்டாய் அவன் உன்னைப் பார்க்க நீ
 அவனைப் பார்க்க என்பதாக உங்கள் பார்வைகள் கலந்த